

عنوان مقاله:

پتانسیل های بخش حمل و نقل بر اساس پیمان کیوتو به منظور جذب پروژه های CDM در ایران

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی مهندسی محیط زیست (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

روح اله کاظمی - دکتری مدیریت محیط زیست، عضو هیات علمی علوم و تحقیقات واحد خوزستان

خلاصه مقاله:

پروتکل کیوتو تعهداتی به منظور کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای بر ای 39 کشور صنعتی و دارای اقتصاد درحال گذار در طی سال های 2008 و 2012 در نظر گرفته است. به منظور اجرای تعهدات توسط کشورها سیاست‌ها و ابزار ملی و منطقه‌ای در نظر گرفته شده است. علاوه بر این سیاست‌ها و ابزار ملی، سه ساز و کار مبتنی بر بازار به عنوان ساز و کارهای انعطاف‌پذیر نامیده می‌شوند وجود دارد. مهمترین این سازوکارها، مکانیسم توسعه پاک نام دارد که در بخشهای مختلف جهان از جمله حمل و نقل اجرا می‌شود. ایران نیز پتانسیل های مناسبی جهت اجرای این پروژه ها در بخش حمل و نقل دارد. در بخش‌های مختلف حمل و نقل با استفاده از بازار پروژه‌های مکانیسم توسعه پاک می‌توان کاهش چشمگیر انتشار گازهای گلخانه‌ای را داشت ولی ذکر این نکته ضروری است که لازمه استفاده مناسب از این بازار در ایران، وقوف وزارتخانه‌ها و سازمان‌های مرتبط با امور اجرایی پروژه های مکانیسم توسعه پاک می‌باشد. در زمینه پروژه های حمل و نقلی که پتانسیل استفاده از کمک های بین المللی را دارند، به دو روش اشاره شده است که یکی تعویض سوخت و استفاده از پروژه های جایگزین می باشد و دیگری تغییر مدل های حمل و نقل است. البته پتانسیل موجود برای تامین اعتبار در بخش حمل و نقل تنها محدود به این دو روش نیست، بلکه می توان از کلیه پتانسیل های موجود در حمل و نقل کشور برای اجرای پروژه های مکانیسم توسعه پاک استفاده نمود. بنابراین این پژوهش، با هدف چگونگی اجرای پروژه های مکانیسم توسعه پاک در بخش حمل و نقل انجام شد. علاوه بر این، پیشنهاد روند تصویب و اجرایی مناسب برای بخش حمل و نقل، چگونگی جذب حمایت های مالی جهانی و پیش فرض ها برای آغاز پروژه تشریح شده است.

کلمات کلیدی:

حمل و نقل، توسعه پایدار، گازهای گلخانه ای، پیمان کیوتو، مکانیسم توسعه پاک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/122674>

